RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 86.268 van 28 maart 2000
in de zaak A. 88.481/XII-2359.

In zake : het NV ANTWERPS TEER- & ASFALTBEDRIJF (ATAB),
dat woonplaats kiest bij
advocaten D. LINDEMANS en C. VERBRAEKEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :
het Gemeentelijk Havenbedrijf,
dat woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en F. VANDENDRIESSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomende partij :

de NV HELIMO,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. STOOP en A. CRAEYBEEKX,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 267.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ANTWERPS TEER- & ASFALTBEDRIJF (ATAB) op 15 december 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit dd. 30 november van de raad van bestuur waarbij beslist werd in te stemmen met de onttrekking van de NV ATAB van het deel van haar concessie, waarop momenteel de helihaven wordt uitgebaat door de NV HELIMO, met ingang van 30 november 1999, volgens aangeduid op bijgevoegd plan";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 maart 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat D. D'HOOGHE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Op grond van een overeenkomst van 22 oktober 1991 houdt de NV ATAB terreinen van de stad Antwerpen verder in concessie tot 31 december 2005. Het doel van die concessie wordt in artikel 5 van die overeenkomst

omschreven als "fabricatie en opslag van gebitumeerde dakbedekkingsproducten, isolatiematerialen, bitumeuze pasta's, vernissen en verven".

1.2. Bij overeenkomst van 1 februari 1993 tussen NV ATAB en NV HELI-STEVAIR stelt NV ATAB een deel van de in concessie gehouden terreinen ter beschikking van NV HELI-STEVAIR teneinde er een helicopterloods op te richten.

De NV HELIMO wordt rechtsopvolger in alle rechten en verplichtingen van de NV HELI-STEVAIR en de NV ATAB verklaart zich akkoord met die overdracht in een overeenkomst met de NV HELIMO van 1 december 1994.

1.3. Bij beslissing van 22 juni 1995 geeft het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN aan de NV ATAB "toelating om op haar concessie aan d'Herbouvillekaai, Scheldekaaien 2-3, een helicopterhal op te richten".

De bouwvergunning voor de helicopterhal wordt door het voormelde college verleend op 12 oktober 1995.

1.4. Enige jaren later rijzen er moeilijkheden tussen de NV ATAB en de NV HELIMO. In een brief van 14 januari 1999 vraagt het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN aan de NV ATAB om akkoord te gaan met de overdracht van een deel van haar concessie aan de NV HELIMO.

De NV ATAB weigert zulks bij brief van 5 februari 1999 en herhaalt die weigering bij brief van 14 juli 1999. In die brief wordt tevens het openbaar karakter ontkend dat door het voormelde havenbedrijf wordt toegeschreven aan de helihaven in een brief van

8 juni 1999 waarin andermaal wordt verzocht de concessie gedeeltelijk over te dragen.

1.5. De NV ATAB, die daartoe op 4 november 1998 de NV HELIMO heeft gedagvaard, laat de rechtbank van koophandel te Antwerpen in een vonnis van 7 oktober 1999 de NV HELIMO bevel geven het deel van de concessie dat wordt gebruikt door de NV HELIMO te ontruimen.

1.6. Het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN dagvaardt daarop de NV ATAB voor de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel om de schorsing te horen bevelen van de tenuitvoerlegging van het voormelde vonnis. Die vordering wordt op 26 november 1999 afgewezen.

1.7. Op 30 november 1999 wordt de bestreden beslissing genomen, waarbij de raad van bestuur van het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN besluit "in te stemmen met de onttrekking aan de NV ATAB van het deel van haar concessie, waarop momenteel een helihaven wordt uitgebaat door de NV HELIMO, met ingang van 30 november 1999, volgens aangeduid bijgevoegd plan".

Die beslissing bevat uitvoerige motieven. Onder meer wordt overwogen dat :

> "...
> - de bestemming van de concessie destijds gedeeltelijk werd gewijzigd met het doel om een gedeelte van de aan de NV ATAB in concessie gegeven haven-afhankelijkheden om te vormen tot een helihaven;
> - artikel 6 van de Algemene Concessievoorwaarden bepaalt dat het de concessionaris verboden is iets te wijzigen aan de in de bijzondere voorwaarden vermelde bestemming van de geconcessioneerde haven-afhankelijkheden, behoudens voorafgaande en schriftelijke toestemming van het gemeentelijk havenbedrijf;
> ...

- de NV ATAB door de stopzetting van de helikopter-activiteiten op haar concessie en de geplande ontruiming het doel van de concessie miskent";

2. Over de vordering tot tussenkomst.

Overwegende dat de NV HELIMO vraagt om te mogen tussenkomen in het administratief kort geding; dat uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat zij voordeel haalt uit de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

3. Over de bevoegdheid.

3.1. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen elk in een exceptie opwerpen dat de Raad van State niet bevoegd is om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen; dat zij, samengevat, betogen dat het de Raad van State niet toekomt beslissingen, zoals de voorliggende, te beoordelen die betrekking hebben op de uitvoering van een overeenkomst, aangezien dergelijke betwistingen betrekking hebben op subjectieve rechten van civielrechtelijke aard en bijgevolg, op grond van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, aan de bevoegdheid van de Raad van State ontsnappen;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij, anticiperend op dergelijke excepties, in het verzoek-schrift tot schorsing aanvoert dat de bevoegdheid van de Raad van State niet kan worden betwist; dat zij daarbij onder meer betoogt dat zij "in het raam van dit geschil" niet de eerbiediging van "subjectieve (contractuele) rechten" vordert en zij als grond van vernietiging niet de schending van de regel laat gelden waaraan zij subjectieve rechten ontleent, maar wel de naleving

vordert van de wettelijke bepalingen die de besluitvorming tot het beëindigen van een concessie beheersen;

3.3. Overwegende dat in een kort geding de Raad van State slechts een beperkt onderzoek kan wijden aan excepties van onbevoegdheid of van onontvankelijkheid; dat, aangezien de verzoekende partij er zich minder behoorlijk tegen in bescherming kan nemen dan in de procedure ten gronde, het dienvolgens in een kort geding past dat de Raad van State een exceptie van onbevoegdheid veeleer zou verwerpen dan aannemen tenzij indien zijn beperkt onderzoek uitwijst dat een dergelijke exceptie een hoge graad van ernst vertoont;

3.4. Overwegende dat de bestreden beslissing afdoende lijkt te kunnen steunen op de onder punt 1.7. aangehaalde motieven; dat uit die motieven lijkt te kunnen worden afgeleid dat de verwerende partij de bestreden beslissing wezenlijk heeft genomen omdat de verzoekende partij inbreuk heeft gemaakt op een essentiële verplichting van de concessie-overeenkomst; dat die beslissing meer bepaald de sanctie lijkt van het optreden in en buiten rechte van de verzoekende partij waaruit voortvloeide dat de litigieuze helihaven verdwijnen zou; dat de inpasbaarheid van de beschreven handelingen van de verzoekende en de verwerende partijen in de concessieovereenkomst, een betwisting lijkt over de uitvoering van die overeenkomst en over de subjectieve rechten die eruit voortvloeien, waarvan de beslechting krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet tot de bevoegdheid van de gewone rechter lijkt te behoren;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de exceptie van onbevoegdheid een hoge graad van ernst vertoont die de Raad van State ertoe brengt zich niet bevoegd te achten voor de vernietiging, en

bijgevolg evenmin voor de schorsing van de bestreden beslissing; dat de vordering tot schorsing dienvolgens moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV HELIMO in de schorsingsprocedure wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart 2000, door :

de H. D. VERBIEST, kamervoorzitter,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**